

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ.

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦੇਹ

1969 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 416

7 ਅਗਸਤ 1970 ਈ

I ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15 (3) ਅਤੇ 15(5)— ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V)- ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17— ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ - ਕੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਕੀ ਝੂਠ ਹੈ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਦਾ ਘੇਰਾ - ਕੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕੋਡ— ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ— ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ—ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ—ਅਪੀਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ - ਜਦ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪੱਖੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ" ਹੋਵੇਗੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਕੋਡ 6, ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪ?ਰਾ 2 ਅਤੇ 3)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ -

ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। (ਪ?ਰਾ ੭)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੁਆਫ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (ਪ?ਰਾ ੮)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪ?ਰਾ ੮)

ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, (ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ), ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਵੀ) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਦੀਵਾਨ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 (ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ) ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਠੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸਬੂਤ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੇਸੀਪੀ ਯੂਆਰਆਈ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਸ.

ਜੁ ਨਿਆਂ

ਜੇ.ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—(1) ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। (5)। ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(2) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ.

ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ IS ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।”

ਸ੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 15(5) ਦੀ ਵਾਕੰਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। (ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ" ਨੂੰ ਡਰੋਗੀ।) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਪਨਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 15(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਓਰੇਸੀਡੀਨ* ਦੀ ਇੱਕ ਕਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ (1). ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਪੂਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ' ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਰਾ ਵੱਤੀ (4)। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਅਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਰੂਲ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ

Boota Singh etc v. Roshan Lai etc. (Narula, J.)

ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੇਡ ਨੂੰ ਪੀ.ਸੀ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1969 ਨੂੰ *ਹਰੀ ਰਾਮ* ਬਨਾਮ *ਨਿਰਜਨ ਲਾਈ*, ਆਇ (6) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, *ਹਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਲੋੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ।

(1) 1966 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1091 ਨੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

<2> 1969 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 308 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 28 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

(13) 1968 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 677 ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 942 ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(6) 1965 ਦਾ ਸੀਏ ਨੰਬਰ 506 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 7 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(7) 1969 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 417.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਧਾਰਾ 115 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਤੋਂ (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ "ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੋਤੀ *ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਭਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)*, ਅਤੇ *ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਪਰਸਾਦ ਸੇਠ (8)* ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਸੀਬਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (5) ਦਾ ਘੇਰਾ ਹੈ। ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 15(5) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ"। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9) ਵਿੱਚ *ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਓ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਚੌਧਰੀ (10)* ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਸਮੁੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: --

“ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ 38) ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਓ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ (10)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ।

(8) AIR 1960 SC 655.

<8> 1963 PLR 452।

- (9) **ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 461**
 (10) **ਏ.ਆਰ. ਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 698.**

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ (ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ।)

(4) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 4 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੂਰੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2, ਭਾਵ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟ੍ਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 20 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਨੇ “ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਲਈ ਨਿਪਟਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੰਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ” :-

"ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।"

(5) ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ, ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਖੀਰਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਡੀ ਨੌਵੇਂ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(6) ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1969। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਛੋਟੇ ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਸਲ

Boota Singh etc v. Roshan Lai etc. (Narula, J.)

ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1968 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੋਧ ਲਈ.

(7) ਮਿਸਟਰ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 I (1)(a) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ * (ਬੀ) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਫਿਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। :-

“ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। ”

Boota Singh etc v. Roshan Lai etc. (Narula, J.)

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਬਲਕਿ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਕੋਲ ਇੱਕ *ਐਕਸ-ਪਾਰਟ* ਆਰਡਰ ਸੈਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਈ* (11) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ *ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (12) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕੀ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ *ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਬਾਵਾ ਨਿਰਜਨ ਸਿੰਘ* (13) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਕੋਡ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

(11) 1957 PLR 38.

(12) 1957 PLR 45.

(13) 1967 ਦੇ CR 936 ਨੇ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਧਿਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ

(14) 1968 P.L.R. 672.

Boota Singh etc v. Roshan Lai etc. (Narula, J.)

ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਾ ਰਸ਼ਾਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਹਰ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਸਮਰਥਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। -ਜਵਾਬਦਾਰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ . ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(8) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੁਰੀ ਨੇ 1 ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਸੀ ਪੀਡਿਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ., *ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਗੁਰਮਿਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ* (14) ਵਿਚ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਏਓਲੀਕੋਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਉਠਾਓ। ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ *ਭਈਆ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਹਾਵੀਰ ਪਰਸ਼ਾਦ (15)* ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :-

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਗੁਰਮਿਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (14), (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੀਸੀ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ । ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। . ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ।

ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭੁਲੇਖਾ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ *ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (14)* ਵਿੱਚ ਪੀਂਡਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਭਾਈਆ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (15)* ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, (*supra*), ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਨੂੰ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ 'ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਮੈਂ ਪੀਂਡਤ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ "ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਯੂਪੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿੱਚ

(15) 1968 PLR 1011.

ਚਾਰੂ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸਨਿਗਧੋਦੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਿਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ (16)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ, ਪਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਇਸਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ"। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 1968 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ। 1968 ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ 'ਤੇ। 2 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਰੰਭਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(9) 1theioforgoing!0 ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ 5 ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ

Boota Singh etc v. Roshan Lai etc. (Narula, J.)

ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਰੇਵ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ।

(16>)_ ਏਆਈਆਰ 1948 ਕੈਲ. 150

B7 SG

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ